

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Évenként több, mint egy milliárd értékű szabadjegyet ad ki a minisztériumoknak a Nemzeti Színház és az Operaház vezetősége*

Forrás:

Magyarország

Bn.

1925. 2. 19.

(1. füzet)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Opera

Idő

"1925"

Személy

Évenként több, mint egy milliárd értékű szabadjegyet ad ki a minisztériumoknak a Nemzeti Színház és az Operaház vezetősége

A megkísérelt színházi nyugdíjintézet

(A Magyarország tudósítójától.) A Magyarország tegnap esti száma Hovszky János nevével kapcsolatban futólag már megemlékezett arról, hogy a Nemzeti Színház ingyen páholyokat bocsátott rendelkezésére illetéktelenül, a színházzal úgyszólván semmiféle kapcsolatban nem lévő egyének részére. Most alkalmunk van rámutatni arra, hogy

úgy az Operaház, mint a Nemzeti Színház, annyi szabadjegyet osztogat szét minden egyes előadásra, hogy a jegyek árának összege egy-szezonban jóval többet tesz ki, mint egy milliárdot.

Még abban az esetben is, ha egy-egy előadásra teljesen eladott ház van az Operaházban és a Nemzeti Színházban, minden délelőtt megjelenik a kultuszminisztérium egyik tisztviselője a két állami színház pénztáránál és ellenőrzésként elvisz az Operaháztól három páholyt és két földszinti támlásszéket (1.600.000 korona), a Nemzeti Színháztól két páholyt és két szőlyét (990.000 korona). Ez tehát naponta 2.500.000 korona.

Hat előadást számítva egy hétre, ez kitesz 11.700.000 koronát hetenként és 58.800.000 koronát havonként. Tíz hónapig játszanak az állami színházakban, — 588 millióra becsülhető tehát a két színházban elvitt ingyenjegyek ellenértéke,

amely összegbe nem számítatik a felemelt helyűre előadások különbözete.

Ezeket az állandó jellegű szabadjegyeken kívül, abban az esetben, ha nincsenek teljesen eladott házak, még külön is elvisz a minisztérium kiküldötte három-négy páholyt és 4-6 földszinti szabadjegyet.

Tudunk olyan esetéről is, hogy egy-egy előadás alkalmával 80 darab szabadjeggyel távozott Küpry úr az Operaház pénztárától.

Igy persze erősen a valóságos összeg mögött maradunk akkor, amikor csak egy milliárdra becsülik a két állami színházról a minisztérium részére évenként kiadott szabadjegyek ellenértékének megfelelő összeget.

Ezzel a rendszerrel nemesak azt érik el az állami színházak, hogy egy nagy csomó embert szinte egyenesen ránevelnek arra, hogy csak szabadjeggyel járjanak színházba, hanem általában még ennél is fontosabb,

olyan összegeket dob ki a két állami színház, amelyek ha megvolnának, egyenesen katasztrófális krízisektől lehetne gyakran

megmenteni különösen az Operaház menetének biztonságát.

Egy milliárdra tehető ezeknek a minisztériumok részére kiadott szabadjegyeknek évi összege, ugyanakkor, amikor az úgynevezett operaházi B-listások megtarthatása céljából szükséges 600 milliós túlkiadás fedezésére az Operaház tagjainak a mindenki által ismeretes társadalmi akciót kellett a legnagyobb izgalmak között megindítani és

most ennél is kevesebb összegért, melyet a zenekar tagjai részére kellene kiadni, be kellett zárni az Operaházat.

Van azonban ennek a szabadjegyügynek egy másik oldala is. A színház tagjai, ha a maguk vagy családtagjaik számára kapnak szabadjegyet, kénytelenek a szabadjegy árának 15 százalékát a színház nyugdíjalapja javára befizetni. Ez alól csak akkor van kivétel, ha valamelyik művész ugyanakkor maga is felép.

A minisztériumok részére kiadott sok szabadjegy után azonban egyáltalán nem fizetnek százalékot és így ha csak egy évre egy-milliárdot számítunk is, emellett az összeg mellett is 150 millió koronát vonnak el az amúgy is siralmas viszonyok között tengődő nyugdíjintézetétől!

Nem sok ilyen 150 millió kellene ahhoz, hogy legalább egy időre szánható legyen az Operaház nyugdíjintézetére.

Hogy mennyire súlyos jelentőségűek azok az összegek is, amelyek ezek által a szabadjegyek által vesznek el és hogy mennyire nemcsak belügye ennek az országnak, hogy néhány száz millió hiánya miatt be kellett zárni az Operaházat, talán elégséges, ha erre vonatkozólag egy egészen rövid képet tárunk az olvasó elé:

— Ezen a héten kellett volna nálunk vendég szerepelnie a párizsi opera kiváló énekesnőjének, Lubin-Gerald asszonynak és így Operánk bezárásának híre eljut Párizsba. A rákövetkező héten Pietro Mascagninak kellett volna nálunk dirigálni, de ez a vendég szereplés elmarad és így tudomást szerez az Operaház bezárásáról Olaszország is. Elmaradt Wagner Richárd halálának évfordulójára kitűzött Walkür előadás és így meg kellett tudnia Németországnak is, hogy bezárták az Operaházat.

Íme, csak egy kiszakított részlet abból a gazdálkodásból, amely az állami színházak körül tobzódik.